

MOVE THROUGH HANDS

Versal is an international literary journal based in Amsterdam, featuring poetry, fiction and art, with their 11th annual issue released this year. Submissions for next year's issue are accepted starting September 15. We talk with founder and editor-in-chief Megan M. Garr about Versal's roots, the printed book as an object, and how she'd love you to read the journal, even if you have to steal it.

Versal is promoted as 'the literary and arts journal out of Amsterdam'. What is it about Amsterdam that gives the journal its identity?

The journal is representative of the mentality of something that was built here in the community that was not necessarily born and raised in The Netherlands. What we're doing and what we're tapping into has more to do with what I call 'translocality', which is in-between of spaces, physical spaces and other spaces, than it has to do with representing the local Dutch or international community.

I don't think that Versal could have happened if I had started it in my hometown Nashville or even where I went to school in Montana. I think the reason why Versal has become what it is, is because I moved out here, I started to have this really weird in-between experience of not really being American anymore, not being Dutch, and being told both things all the time: "You're not Dutch, you're not American, your English has gone wonky!"

That's a consciousness that's in the journal and in most of the editors' heads, and it sort of underlies all the work and energy that goes into it. A lot of the people we publish are also in those in-between spaces.

Why was it important to create a print literary journal, as opposed to publishing an online journal?

The focus is not just on publishing great work but also making that a form, something that you can hold, something that will sit on a coffee table or a bookshelf and be an object.

A lot of attention has gone into the look and feel of it. That was, from the beginning, something that I really wanted to do. Working with a designer, finding papers we like, choosing the square format – all of that was about turning a literary journal from something that's just publishing work for the sake of publishing work into something that's publishing work in a beautiful way that people want to hold on to. Where that has an advantage over online publishing is pretty obvious.

With so many lit journals on the market these days, what do you think distinguishes Versal?

Probably what puts Versal in a different category has to do with how we choose work. I'm very specific about who's on our poetry team and who's on our fiction team, because we want to build a well-rounded team of people who are interested in different kinds of work, different kinds of traditions. No submission is thrown away just because it doesn't match our personal aesthetic. If I get a submission that's super conceptual and out of my cognitive league, I'll send it to another editor who I know can read it on its own terms, to see if it's succeeding as this kind of work.

You're going to find all kinds of work in the journal, it's not just going to be language poetry or narrative 'I'm walking through a forest' poems. You can open the journal and find something you really like in it, and you can probably find something you really hate, and that makes Versal pretty unique.

The journal doesn't publish work according to themes – Is there a reason for that?

We tried it once, but I really like seeing what comes to us. We do a very limited amount of solicitation, so all the work that goes into the journal is sent to us through an open call, and I love to explore that work and see the kinds of work that people are doing. I love to see the bad work as much as I love seeing the good work because it reminds me of what's out there, and what we're all trying to do.

VAN HAND TOT HAND An/Een Interview With/Met Versal Editor Megan M. Garr

© Katherine Oktober Matthews

Versal is een internationaal tijdschrift voor poëzie, fictie en beeldende kunst dat vanuit Amsterdam opereert. Dit jaar publiceerde Versal haar 11e jaaruutgave. Vanaf 15 september is het mogelijk om bijdragen voor het volgende nummer in te sturen. We spraken met oprichter en hoofdredacteur Megan M. Garr over Versals wortels, het geprinte boek als een object, en hoe graag ze het blad zou lezen, zelfs als ze het moest stelen.

Versal wordt gepromoot als 'the literary and arts journal out of Amsterdam'. Wat is er Amsterdams aan het blad?

Het blad laat de mentaliteit zien van iets dat hier in elkaar is gezet, maar dat niet per se zijn wortels en geschiedenis hier heeft. Wat wij maken, en waar we uit putten, is iets wat ik 'translokaliteit' noem, een tussengebied tussen fysieke en andere ruimtes. Versal representeert niet zozeer de lokale Nederlandse scene of de internationale ge-

meenschap, maar translokaliteit speelt een grotere rol. Ik denk niet dat Versal had kunnen ontstaan als ik het in mijn thuisstad Nashville was begonnen, of zelfs in Montana waar ik heb gestudeerd. Ik denk dat Versal is geworden zoals het is, doordat ik, toen ik hiernaartoe was verhuisd, de rare ervaring had overal tussenin te zitten. Ik was niet meer helemaal Amerikaans, maar ik was ook niet echt Nederlands geworden. Ik hoorde voortdurend dingen als "Je bent niet Nederlands, je bent niet Amerikaans, je Engels is krakkemikkelig geworden!"

Dat is een bewustzijn dat in het blad zit en in de hoofden van de meeste van de Versal-redacteuren. Het ligt aan de basis van de energie en het werk dat we in het blad stoppen. Veel van de mensen die we publiceren zitten ook in die tussenin-ruimtes.

Waarom was het belangrijk om een geprint literair magazine te maken; waarom geen online blad?

There's a lot of journals doing themes right now, and that's fine. But, as an annual, I'm more interested in the exploration of building the journal than I am in saying let's do something within these parameters. That goes back into how we choose work: trying to keep things open, pushing aesthetic ranges, deciding what goes in through a discussion rather than a decision on high.

The more open you keep it aesthetically, the more chance you have, theoretically at least, of representing the kind of work that's happening at the moment.

How do brick-and-mortar bookstores figure into the scene for you? Are they giving you most of your customers?

Bookstore sales are not where literary journals are going to make a lot of money, because most of our US distributors are on consignment. If we see a check from any of them, it's a miracle. It's more about being on a bookshelf and picking where those bookshelves are. We're

to me. Nobody's fooling anybody, this isn't commerce. This is just art, and nobody's figured out how to make money from poetry. I'd give it away for free if I could. Not because I don't think it's valuable but because I don't think it's a part of the typical economy.

I'm waiting for a moment when I walk in some random second hand store in New York and I see a copy. I'm sure they're there somewhere.

De focus ligt niet alleen op het publiceren van goed werk maar ook op het maken van een object, iets dat je vast kunt houden, iets dat als ding op een tafel kan liggen of op een boekenplank. We besteden veel aandacht aan hoe het eruitziet en voelt. Dat was vanaf het begin iets wat ik wilde doen. Met een ontwerper werken, papier kiezen dat we mooi vinden, de keuze voor de vierkante vorm - dat is allemaal van belang om een blad te maken dat verdergaat dan alleen een middel om te publiceren, en dat juist iets is wat mensen mooi vinden en in hun handen willen houden. Waarom dat een voordeel is ten opzichte van online publiceren, lijkt me duidelijk.

Met zo veel literaire tijdschriften op de markt, waarin denk je dat Versal zich onderscheidt?

Waarschijnlijk is dat de wijze waarop we werk selecteren. Ik ben heel specifiek als het gaat om wie er in ons poëzieteam zitten en wie in de fictieredactie, want we willen een team zijn dat geïnteresseerd is in verschillende soorten literatuur en in verschillende tradities. Geen enkele inzending wordt weggegooid omdat het simpelweg onze persoonlijke smaak niet is. Als ik een inzending krijg die heel conceptueel is, maar buiten mijn kennisgebied valt, dan stuur ik die aan een andere redacteur door van wie ik weet dat hij of zij het wel op waarde kan schatten.

Je zult allerlei soorten werk vinden in dit blad, er staat geen language poetry in of narratieven zoals 'Ik loop door een bos'-gedichten. Je kunt het blad openslaan en er iets in vinden wat je heel goed vindt, en je kunt iets tegenkomen wat je verschrikkelijk vindt. Dat maakt Versal uniek.

Versal werkt niet met thema's; is daar een reden voor?

We hebben het één keer geprobeerd, maar ik hou er juist van om te zien wat er binnenkomt. We versturen maar weinig verzoeken, dus het meeste wat in Versal staat is bij ons terechtgekomen door een open oproep. Ik hou ervan om het werk te verkennen dat binnenkomt, en te zien met wat voor verschillende dingen mensen bezig zijn. Ik vind het net zo geweldig om het slechte werk te lezen als het goede werk, want dat herinnert me aan wat er zoal is, en aan wat we allemaal proberen te doen.

Er zijn tegenwoordig veel bladen die wel met thema's werken, en dat is prima natuurlijk. Maar als een jaarlijkse uitgave ben ik meer geïnteresseerd in hoe je een blad opbouwt, dan in beslissingen moeten nemen over de parameters waarbinnen je iets wilt doen. Dat grijpt terug op onze werkwijze: de dingen open houden, esthetische grenzen ver-

leggen, en samen beslissen wat in het blad komt, in plaats van een beslissing van bovenaf. Hoe meer je het esthetisch gezien open probeert te houden, hoe meer kans je hebt dat je, in theorie althans, werk presenteert dat nu happening is.

Wat is de rol van de ouderwetse boekwinkel volgens jou? Zorgen zij voor veel kopers?

De verkoop via boekwinkels zal ons nooit veel geld opleveren, want de meeste van onze distributeurs in de VS hebben een vaste levering. Als we een cheque van een van hen krijgen is dat een wonder. Het gaat er meer om dat je bij winkels op de plank staat, en op welke plank. We weten heel goed waar we Versal willen hebben. Bijvoorbeeld, City Lights in San Francisco is goed voor ons - er komen veel klanten, het is een beroemde boekwinkel, die ook nog eens middenin de kunst- en literatuurscene staat. Als ze maar twee exemplaren hebben, en ze verkopen die niet binnen een jaar, dan is dat niet erg. Soms worden ze gestolen, dat is hilarisch.

Het is toch een extra lezer!

Precies! Dat is te gek. Dat is onderdeel van het doel, het boek moet van hand tot hand gaan. Zo veel mogelijk handen. We verdienen geen geld met Versal, we proberen alleen het voortbestaan van het blad in print te garanderen.

Dus, als het af en toe uit een boekhandel gestolen wordt: prima! Iemand vond het bijzonder genoeg om te stelen - dat is cool!

Wat betekent meer voor je - dat mensen het blad zo bijzonder vinden dat ze het stelen, of dat mensen het blad waardevol genoeg vinden om te kopen?

Goede vraag. De meeste redacteurs zouden hopen dat men je blad waardevol genoeg vindt om te kopen. Maar als het bijzonder genoeg is om van voor naar achter uit te lezen, dan betekent dat meer voor mij. Dit is natuurlijk geen commercie, dit is gewoon kunst, en niemand heeft nog uitgevonden hoe je geld kunt verdienen met poëzie. Ik zou Versal gratis weggeven als het zou kunnen. Niet omdat ik niet denk dat het waardevol is, maar omdat het geen onderdeel is van de gewone economie. Ik wacht nog op het moment dat ik in zomaar een tweedehands boekwinkel in New York binnenstap en ik een exemplaar vind. Ik weet zeker dat ze er ergens zijn."

WORDS IN
HERE
DOT COM

pretty targeted with where we take it. For example, being at City Lights in San Francisco is good - they have a lot of traffic, it's a famous bookstore, it's connected to the arts and the literary scene. If they only have two copies and they don't sell all year, that's ok. Sometimes they get stolen, and that's hilarious.

Hey, it's still a reader!

It is! It's great. That's part of the object of it, it should move through hands. As many hands as possible. We're not making any money from it; we're just trying to keep printing it. So, if it gets stolen from a bookstore here and there - fine! Someone thought it was valuable enough to steal - that's cool!

So, which means more to you - if the journal is valuable enough to steal, or valuable enough to buy?

That's a good question. Most editors are hoping that it's valuable enough to buy, but if it's valuable enough to read all the way through, that matters more